

સમુદાયમાં (સર્વ) ફરમાવ્યુ છે,
 ન વિષે સલાહ ધરે જે તેને દીનમાં સમજ આપે છે."

15-9-24

પુત્રશિક્ષન.

12/9/0315

મુળ ઉચ્ચ ગુજરાતી લીધીમા લખાવતા
 મોલાના મોલવી મહુમ ગુલામ મોહમ્મદ
 ગીન હ.૦૦૧ સાહેબ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

અબ્દુર રહીમ મેનેજર કુતુબખાતા સાહેબીચકુ

ગાંધી રોડે જલ્લ ગુજરાત

સંસ્કાર

453

મામ પીનહ

૧૫ ૧૯૨૨ દિવસ

૧૨ વાર્ષિક

પ્રા ૧૦૦૦

મળે હમ પ્રસિદ્ધ કરાવ્યુ જાણના સ્વાતીન ગણ્યા છે

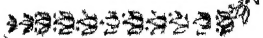
સુરત બનાવપુરી બાળ, માળખાળી રોજ અનાદીવ વાગળી બાળુમા

આવેશ આ એનાવિલ ખંડુ આ પ્રસમાં ગાવિદલ

અભાભાધ નાવકે જાપ્યા.

કેટલાક સાહેબો તરફથી ભેટ.

૧૨૫૪૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૧૬૪૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૫૪૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બુલશિષ્ય

વિષય પૃ: ૪૩૫૬.

અસ્થિમલા હિરહમા નિર રહીમ

જો શુક ઉસ રખુલ આલમીનકા ઇસ કલમે ચોખીસે અલ્લ
ક લીખનેમે લોહો કલમ આજક હય ઓર તોહકા દરકા ઉસ
ખીયાન ઓર રહમતે મોજુદાત પર કયુંકર બેજ શકું જસપર
દલાએચુલ ખેરાત કાસીર (લાયાર) હય.

અએ પરવરદેગાર તું આપ ઉનપર ઓર ઉનકી આલો અસહાય પર
રે ઉનકે નાએમાં પર લાખ લાખ દરદ ઓર સલામ બેજ. ઓર મુઝકા
ઉનકે પસ રોએમે દુનિયાસ ઉકા આમીન સુમ્મા આમીન.

બાદ ઉસકે સુન્ના ચાહીએ કે ચર્ચા વચ્ચ ઓર નસીહતકા જહાંમે
ફેલ ગયા હય ઓર અકસર લોગ વચ્ચ ઓર નસીહત સુનસુનકર મઝામીને
હક્કાકે સમજને લગે ઓર ગુમરાહીયાં છોડદી.

લેડીન જનકા વચ્ચકી મજલીસમેં હાઝીર હોનેકી કુરસત દુનિયા
નહીં દેતી ઉનકે વાસ્તે યાને બેલોગ હનુઝ શિર્કમેં ગીરફતાર હંચ ખોસુસન
તાઝીયા પરમ્તી જેતે ખુલી ખુતપરમ્તી હય ઓર અચ્છે અચ્છે લોગ પદે
લીખે ઉસમે પદે હય ઓર દર કીસીકે સમઝાએપર કાન નહીં ધરતે
વચ્ચે લોગ હમેશા નહ તરહકે વચ્ચકે મોહતાજ હય અગર કુરઆન
ઓર હદીસ અકલ ઓર નકલમે ઉસકી ખુરાઈ લીખદી જાએ તો અજ્ઞાહસે
ઉમ્મીદ હય કે લોગોકા બહોત ફાયદા લેગા.

ઇસલીએ કેદતા હુ કે અવ્વલ તાઝીયા પુજનેવાલોસે ઇતના પુછના
ચાહીએ કે હઝરત હમીમ હુમેન (રદી) ઇસવકત બતાઓઁ કહા હય?
અગરયે જાહેરમે જખાતમે તુમ કહોગે કે જન્નત મેં હય લેડીન તુમ્હારે
કામ ઓર સુચુકસે જો ઉનકે નામમે અમલમે લાતે હો બરખેલાફ પાયા
જતા હય.

ઓર હમનો જાનતે હય કે ખેશક હમીમ જન્નતમેં હય કયું કે
હદીસે શરીફમેં આયા હય કે મુકરર જન્નત તલવારોં કે સાએ કે નીચે હય
યાને જે શખસ શહીદ હોતા હય વાહ ફેરન જન્નતમેં જ પહોંચતા હય.

મસરફ (રદી) ને કહા હમનો અબ્દુલ્લાહ બીન મસઉદ (રદી) સે ઇસ
આયત કે અઅને પુછે જાન ઉનકો જે મારે ગયે અજ્ઞાહકી રાહમેં
સુરહે બલકે જીતે-હંચ અપને રખકે પાસ રોઝી પાતે હય (દેખો ઈશ્વા
પારા ૮ વાં રકુઅ.)

પોંદ બોલે હમનેલી ખુદા ઉસકો રસુલે ખુદા (સલ)
 ઈશ્વરવાહ ઉનકી સખઝ જાનવરોંકે પેટમે હંય ઉનકે રેહતે
 હંય લટકી અર્શમેં મેવા ખાતે હંય જન્નતમે સે જહાં એ
 આતે હંય ઉસી કંદીલમેં શીર ઝાંકતા હંય ઉનકી તરફ રખ ઉન
 હંય કયા ચાહતે હો કુચ્છ ? કેહતે હંય કયા ચાહીંગે હમ ! ઓર
 ખાતે હંય જન્નત મેં જહાં ચાહતે હંય સો કરતા હંય ઉનકે સો
 તરફ તીન દક્ષા. સો જખ દેખતે હંય નહીં છોડે જર્વાંગે વય પુછોસે,
 કરતે હંય અએ રખ હમારે ચાહતે હંય હમ કે ડાલદે હમારી અરવા
 જસમેં હમારે કે કતલ હોંવે તેરી રાહમેં દુસરી દક્ષા સોજખ જાનતા હંય
 અલ્લાહ કે નહીં હંય ઉનકો કુચ્છ લાજત છોડ દીયે જાતે હંય.

ધરિસે હમકો યકીન હંય કે હમારે ઈમામકાલી પેહી લાલ દુવા હંય વે
 બેહીસ્ત કી નેમનોંમે એશ કરતે હંય ઓર દુસરી હદીસમેં આયા હંય કે
 ફરમાયા પેગમ્બરે ખુદા (સલ) ને.

શહીદ કો અલ્લાહ તઆલા કે હુઝુરસે છે. ખુખીયાં એનાયત હોતી
 હંય બક્ષા જાતા હંય પેદલે વારમેં ઓર દીખલાયા જાતા હંય ઉસકા હીકાના
 જન્નતમેં ઓર બચતા હંય કબરકી માર સે (અઝાબસે) ઓર મદખૂઝ રેહતા
 હંય બળી અમરાતસે યાને કયામતકે હોલસે ઓર રખી જાતી હંય ઉમકે
 સરપર ટોપી (તાગર) ઇજતવાલી-એક ચાક્રત જસકા બેદતર હંય દુનિયા વ
 મારીહાસે ઓર જોડ લગાયા જાતા હંય સત્તર દુરેઇનસે ઓર શકાયત
 કરેગા સત્તર અપને કરાબતકે લોગોંકી.

ક્રોહો પેહ રત્યા પાનેમે ઇમામકે તુમકો કુચ્છ શક હંય ઓર યઝીદ
 મરદુદ એડીયાં રગડકર દસત વર્કેમેં સડકર મરા.

હમારે ઇમામને જાં કન્દની કા બી દુઃખ ન ઉઠાયા કયું કે હદીસ મેં
 આયા હંય કે ફરમાયા રસુલે ખુદા (સલ) ને શહીદ નહીં દરદ પાતા મારે
 જાનેકા મગર જેસા પાવે કોઇ તુમ્હેસે દરદ ચુટી કે કાટનેકા ઓર દુસરી
 હદીસ મેં યું આયા હંય કે પેગમ્બરે ખુદા (સલ)ને ફરમાયા અપને ચારોંકા
 કે જખ પોંદયે તુમારે બાઇ શાહદતકો ઓહદકો લડાઇકે દીન કીયા અલ્લાહ
 તઆલાને રહકો ઉનકી સખઝ જાનવરોંકે પેટમે જાતે હંય નેહરોં પર જન્નતકી
 ખાતે હંય ઉસકે મેવે ઓર આતે હંય કંનદીલોમેં સોનેકી જો લટકતી હંય
 અર્શ કે સાએમેં.

સો જખ પાતે હંય અચ્છે ખાતે પીતે ઓર સોનેકી જો-કેહતે હંય
 કોન પોંદયાવે હમારી ખબર હમારે બાઇયોં કા કે હમ લોગ જાતે હંય

करे वे भेदशत की शीर न सुस्त हो न्हाहमे सो करे
आधाने में पोहयाताहु तुम्हारी भण्यर शीर उतारी अस्वाह
नायन ॐ के न गन जनसोगोंकु के भारेगये अस्वाहकी राहमे
जते हय अपने रथके पास रोजी पाते हय सुधरी ॐ ओर भे
ग जे आन धमाम के साथ अभलमे लाते हय वोह येह हय
सुसीयतमें उनको पोकारते ओर भेटाभेटी भांगते हय धिस आमतकी
जसे के अस्वाह ने शहीदों को जीनदा करमाया हमार पुकारने को सुनते हय.

जिनका हाल वेसाही हय के लातकरभुस-सलान को तो दैभते हय व
अनुत्तम सुकारा उनकी नजरसे सजता नहीं आगे उसके अस्वाहने करमाया
हय के शहीद जते हय उसकी येह भायनी नहीं न्हेसे तुम जते हो वेसे
वोह भी जते हय पलके उनकी जीनदगी को तुम नहीं समज सकते के
केमी जीनदगी हय ओर अगर येही मुराद होती तोशहीदका तरका (विरसा)
शरभमे पड़ता उमकी नेत्रमे कीसीको नीकाह दुरस्त नहोता हरयंद हकीकते
हाल अस्वाह ही भुय नतना हय लेकीन थोडासा जे अस्वाहने हमको समज
दिया हय उमको पयान करने हय के अकशपस मुरदापडा हय ओर दुसरा जीनदा
पडा हय. तोहोनों सुरत वरीकलमे परापर हय पर करक हो आतका हय अक
तो जीनदाको-आराम-राहत-उमाका (ओरतसे सोदयतका) भजा-भाना पीना
अच्छे लगेमे भेडना-अवसाद होनी-हासेव हय दुसरे-नमाज-रोजा-हज
वज्रात पेर भेरात नीलावते दुरआन-जरी हय ओर जे मुरह हय उरसे
येह हो काम मुक्तते (मोक्क) हो गये लेकीन शहीदसे नहीं. धिस वास्ते
शहीद को मुरदा कहना मना हुवा कीयुं के उमको जंतत में अच्छा भेहेल
अच्छी ओरते अच्छे अच्छे भेये अच्छा भाना हजारां हीरसा हुनियासे
भेहतर भीसता हय दुसरे नमाज रोजा हज जकात पेर भेरात का सवाय
शहीदका पंध नहीं होता कीयुं के आगे अकेला वोह नमाज पडता था अय
उसके सययसे हजरां नमाज हुं, आगे अकेला वोह रोजा रभताथा अय
लाभों रोजदार हो गये उसका सवाय पंध नहीं पलके जयुं जयुं दीन
तरककी करता जाता हय उसके सवायको तरककी हय न्हेसे लउका दीनों दीन
पडता हय ओर धिस हीसयासे शहीद पर क्या मोक्क हय अगर अवदीया
अस्वाह जे दीन जरी कर गये जिनकोभी जीनदा कहे तो दुरस्त हय आत्मज
केहते हय के हम उनसे भेटे भेटी नहीं भांगते अगर उनसे केहते हय के
आप अस्वाह के मोकरय हय अस्वाह के दुष्टुर में होया कीजये के
अस्वाह मेरी मुराद पुरी करे धिसमें क्या कयाहत हय

अर, भाभीयां, वहांकी जेसे हाथी, अष्टमल जेसे गंडे,
सथ हजारे, अदनमें लीपट रहे हंय और सांघ, भीछु
अहुरदार के अगर दुन्यामें आके हम फुके धास सारी ज-
न और हरअत मुस्क हो जवे वहांकी भेदीयांकी अनछरकी
जडी सत्तर सत्तर हज्जर गजकी शीअका इल जेसे शैतान का सर
क कतरअे अरक अभीनपर नीओडे तो तमाम दुम यभार आकरअ,
सकी ओसे ताअ न लाकर भरजवे वोदधाने का भीवेगा और तांआ
चला दुवा और लहु पीप, गरम पानी पीनेका.

भला हम तुममें पुछते हंय के अगर तुमको अयर आवे के तु-
मारे भेटे और इवानेमें जे छतनी मुदतसे लजाछथी सो तुमारा भेटा छता
हय और देहलीका आदशाद दुवा और डमका दुशमन हारा और अराअ
हो गया भास अमवाल डमका अय जुटा गया और हाथ पाडिं उसके को
ही होकर केहे शतदमे मुनकी मलजतमें गीरफ्तार हय रोज सवासेर नभक
पानेका भीजता हय शीर केसा मुश होने हो अय हो हालतसे आली
नहीं या तो तुम यछाके मुय्ये होअत और हमाम के साइ दुशमन
हो जे मुश अयरीपर हमामकी और यजीदके दुअ पर रोते हो या तुम
को हमामके छने और यजीद के होअणी होनेमें शक हय.

हमका तो अगर हमारे भेटे के हाथका मोदगी अत लीअ कर आवे
के हम देहलीका आदशाद दुवे तो वेमा यकीन नही होगी जेसे अपने म-
हामके जनतमें जने और अश करनेका यकीन हय-कयुं के अदलाद और
रसलका अत सयसे मय्या हय.

रभीअके वोद भेटी अराअकी-और हारेसा भीनते मुराकाकीथी आछी
नथी (सल)के पास-सो आली अय नथी अदलाद के केया मुजसे नही के-
हते हारेस का दाल और वोद मारा गया अदर के दीन लगा उसको अेक
तीर जेभी सो अगर होवे वोद जनतमें सयर कइं और अगर होवे कुछ
और काशीश इइं उपर उसके रानेमें सो इरमाया अय हारेसकी मा जनतमें
कीतने दरजे हंय और वोद तेरा अंटा पोंदया शीरहोसे आला को अय
धस हदीससे मालुम दुवा के हमान वाली आरतो का येद दाल था के अपने
अछा के भरने से नहीं शानी और छने से नहीं हस्तीथी अलके ताहकीक
करतीं के जनती दुवा या होअणी. अगर मालुम होना जनतो दुवा तो कुरछ
गम नहीं. छन आतोको सुन कर केहते हंय के साहय येदतो सय हय के

धम्मभक्ता अल्लाहने जेश दीया और यकीनका मुँद काबाहु
 इसमें कान सुसलमान शुअह रभना हय ! लेकीन उस
 साहब का हरीयाके कीनारेसे आसा गला कटा और तमाम
 तक जभमेसे दुकटे हुवा और उनपर और उनके नेत्र अन्त्र
 गुजरी बला कीयुं कर उसको याद कर कर गम न करें उसका २
 पथर हो तो नपीसे जे और नहीं तो धम्मभक्ता गम वोह हय के
 पथरके भी रलाहे दिनके युं समजया याहीये के हम तुमसे अक
 कहेले हय कान धरके सुनोके.

अक पुढयाथी उसके भेटे के होश नीकला उसने जय शीदहन की, तमाम
 रात उसे येन लेने न दीया कछ राते गुजरी असीसीमे भारतां के हमसाये
 (पडेसी) से सुना न जाता.

हईकी सुसीयतसे आभो दाना हराम हो गया धतना रोया मुँद नुथी
 (लाल) हो गया होठ पुशक हो गये अक इलछमे पर तकया रभमे पड
 करवटे लेताथा.

अकहम येन न आताथा इसकीमा सीरा ने भेडी रातहीन उमात्र लीवाती
 और हई करअंदसे भेकरार मुह हाँपे जडे मारकर रोनीथी.

आना सोना प्वाभो प्वाल हागया आद कछ हीनके अल्लाहने इअल
 कीया होश कुटा लहु पीप पुय नीकला भरहम पड़ी होतें होतें जभम
 यंगा हुवा.

उस पुढयाने वोह हीन और तारीफ याद कर रभी जय अरस
 हीनके आद वोह तारीफ आती तो उमी यार पाछ पर इलीया भीका
 तकीया रभ मीराने भेह हाथमे इमात्र लीये मुँद हाँप पुय रोथी और
 उस होशका अयात करती और तमाम दिन रात आना न आती आभेर-
 शके यंद अरस के आद वोह लउका जवान हुवा इसकी शाही रयी और
 तैयारी शुइ हुई आभेर शाहीका हीन आया भीभीयां जमा हुछ आहुर
 नाय तमाशा होने लगा मजलीस जमा हुछ—अरान धामधुमम नीकली
 निकाल हुवा.

हुलहन पुयसुरतका भोलुत दान हलअसे धरमे लाया हुलहन के
 धरमे आनेकी पुशी हो रही हय हुल्ला आहुर सजामतीसे मजलीस मे
 भेडा सेहरा पाधि नाय होय रहा हय धरमे हुलहनके भीभीयां आरास्ता
 करती हय और दुमनीया तयलेपर थाप भारती हय के धितनेमे हुल्लाकी
 भाँके याद आ गया के आन हमारै लउकेकी तारीफ हय.

ચારપાઈ બીજા ઉસપર ફલધ્યા કાલ તક્યા ઉસી તરફ
રત્તર રોતે લગી ધરસે બાહેર તક તમામ શોર પડ ગયા,
૫ ઢાંપકર કયા જાને કયું રોતી હય ! સારી બીબીયાં ગીર્દ
૫ કે કીસીકે મરનેકી ખખર આઈ ? જો તુમ રોતી હો.

ઠહતા હય ઇસ્કા અપના ખાવિંદ યાદ આયા કોઇ કેહને હંય
આઇ ઉસને કહા અરી બીબીયો ! યેહ સખ કુચ્છ નહોં મેરે રોતેકી
પુછતી હો ? બારા બરસ હુવે કે આજહીકે દીન હમારે સાહેબાદેકે
૩ નીકલાયા ઇસી ચાર પાઈ પર યેહી ફલીયા બીજાઈથી ઓર તક્યા સરકે
તલે દીયે દર્દકે મારે લોટતાયા.

ઓર મેં અપને દિલકો પથ્થર કીયે સીરાને શમાલ લીએ મખખી
હીલાતીથી ત્રીન દિન તક અચ્ચેને મુંહપર દાના ન રખ્યા ઓર મેં બેકરા
અચ્ચેકે દર્દમે મુંહ ઢાંપે રોતીથી બેહેન આજ વોહી તારીખ હય મેં હરસાલ
અચ્ચેકી તારીખ કરતી હું આજમેં કમખખત ભુલ ગઈયી.

બીબીયોને કદા અચ્ચે બીબી તુમ દીવાની હો ગઇ હો ? મેં જાન-
તીથી કે કયા જાને તુમ પર કયા મુસીબત પડી કે મસિ તરફ ડુટ ડુટ કર
રોતી હો. અજો મુહ ઘો ખાના ખાઓ ! યેહ કયા તુમને શાદીકે ધરમેં ખુરી
ફાલ નીકાલી હય ? કયકી યાત કય ગુજરી અલ્લાહને ફજલ કીયા વોહ
દુઃખ દુર દુવા આજ તુમ્હારે અચ્ચેકી શાદી રચી હય.

વોહ મજમેં મજલીસમેં મસનદ લગાએ સલામતીસે નાય દેખ રહા
હય ઉસકી દુલદન ધરમે આઈ આજ તખ્તકી રાત તુમને કહાંકી આતકો
યાદ કરકે રોના મચાયા હય.

તો યેહ જવાબ દેતી હય “ જુસકે પાઈ ન ફટે-બી-વાઈ-વોહ
કયા જાને દર્દ પરાઈ ” બીબીયો જુસકે જુકો લગતી હય વોહી જાને તુમ
ઉસદીન હોતી તો દેખતી કે કયરી મેરે અચ્ચે પર મુસીબત ગુજરીથી.

બીબીયોને કહા “ અજો કીનારે બેકો, બકી અનોખી દર્દવાલી તુમ્હી
કો દેખા એક તુમ્હીકો તમામ દુનિયાસે ઝીયાદ ખ્યાર હય ! ઓર હમમેં
કીસીકે નહીં ? સારી બીબીયાં તો ઉસકો પાગલ કેહતી હંય ઓર વોહ
સખકો ઓર કેહતી હય કે બારા બરસ સે મેં કરતી ચલી આતી હું અખ
આજ તુમ લોગોંકે કેહનેસે છોડ દુંગી ?

અખ ઇનસાફકી નજરસે ગોર કરકે દેખો તો પાગલ કોન હય ?
વોહ ખુદયા થા સારી જહાનકી ઓરતે ? ઇસી તરફ સમજે કે અગર વોહ

सुदमा हीवानी हय तो मोहररममें धमाभका नाम लेकर :
 सो हिससे हिससे जीबादा अइत (हीवानगी) हय. कयुं के १
 अत को आरा परस गुजरये और धमाभपर सुशीलत अज.
 परस हुवे और आन अशक वोह जन्तमें अश करतें हं.

अइसर लोग पुछते हय के येह मोहररम कीस तरह ?
 उनसे कहो के धसका सभय हर सप्सको मालुम नहीं धसका जय भय.
 के असेह जीना धमाभ साहेय और यजीदकी लडाइकी सुनो—असल जीना ६
 साहेय और यजीदका लडाइकी (नमाज) हय इस तरहसे के धमाभ साह
 को यजीदने केहला बेग के तुम हमारे हाथ पर अयत करो. धमाभ सा-
 हेयने जवाय दीप्पा के हमको अयत करनेमें कीसीके हाथपर धनकार
 नहीं भगर अेक सप्स के असको नमाज की केद नहीं. और हमने सुना
 हय के तुमका नमाजकी केद नहीं.

येही जड दुध गिगाडकी और शीर गीगाड अकता गया आपीर
 धमाभ साहेयको कुईके लोगोंने पुलाया के हम लोग आपका साथ हेजे
 आप यहाँ आपये धमाभ साहेय अपने जेठे पय्य लडके पाले सय लेके
 सत्तर और दो अकतर तन कुई की तरह यजीद के जुद्धमें नीकस अवे.

यजीदने सुनाके अगर धमाभ कुईको जहाजे तो अज हिसाह होगा
 हमको भारके कुईसे निकाल हेगे उसने रमतेम इाजको बेग के कुई न प-
 हायने पावे इाजको आके करपला के मेदानमें घेर लीया नव दिन तक लु-
 प्या प्यासा रप्पा दसवे दिन धमाभने लायार होकर इजरमें लडाई शुरू की.

दो पहुरके पीयमें हमनरों अेदीन भारे गये और सारे लोग धि-
 माभके शहीद हुवे जय धमाभ अकेले रहे तय आपने तलवार पकडी और
 लडकी नदी अहाध हजारेके सर आत केहते काटकर ईके दिये काछ इरसे
 धमाभके पास नहीं आताया हजारेां जपमोसे युर नमाजे मोहरके धनतेआर
 में अडे हो रहे के जराबी दिन दसे तो इकत इज अदा कर ले अससे
 भरते वक्त धमाभ सलामत जवे.

जसे कोछ भाशुकके धनतेआरमें आपेरी दीदारका मुनतजीर रेहता
 हय उसी तरह अडेये पर भारे शायकके कोछ पास नहीं इटक सकताया
 जयजरीसी दोपेहर दली जलदीसे तयभुम कर नमाजको अडे हो गये उन
 शकी लोगोंने देभा शेर नमाजके पीनरेमें आपसे पंद हुवा हय अगर
 पीनरेसे नीकलेगा तो मोहतोकि भारेगा और कीसीके हाथ न लजेगा.

અ સૌ પચાસ આઠર ઝૂક પડે પેહલે સીમરે મલકનને
મંજર ચલાયા સર આપકા સીજદેમે રેહ ગયા જળ
તથ અકસર લોગજો દીનદારથે ઉનકો પેહ માજરા સુનકર
હુવા યજીદકો પેહ ખખર માલુમ હુઈ કે અકસર લોગોંકો હ-
ા ખુશી નહીં. યજીદને પેહલે અપને દરવાજે પર ઢોલ ધરાયા
તની કી ઓર શાદયાને ખજાને ઓર જશન કીયા ઓર તમામ મુ-
અપના ફતહનામા લીખવા કર ભેગા ઉસમે સારા ખ્યાન પેહુઆ કે
હંકે બહાદુર સિપાહીઓને ઇમામ (રહી) કો મારા ઓર ઇમામકી પીપીયોં
ા બાંધ લાએ ઓર યું છડી મારી વાહ યું લોટ ગઈ યું પાની નદીયા
યું સર નેજેપે ચઢાયા યું ખેમા જલાયા.

ઓર મુનાદી કરતી કે હર શખ્સ ખુશીકા સામાન દુરસ્ત કરે. અ-
પને અપને દરવાજે પર ઢોલ ધરાવે ઓર ઘર લીપે ઓર નએ બાસન લાવે
નએ કપડે બદલે રોશની કરે દોસ્તોંકો જમા કરે ફતેહનામા સુનાવે લકડી
કે ક અપની અપની કસરત દીખાવે.

જભીમે મોહરરમ શુરૂઆ હુવા અબ વાલી મોહરરમ ઇમામ (રહી)કે
ગમને નામને લોગ કરતે હય આરતખ ખુશીકે નામસ કરતેથે.

ઈમકી દલીલ પેહ ગોર કરો કે હાસમેં ગમકા કોનસા સામાન હય
મીવાચ ખુશીકે. જો ઇમામ (રહી) કે મન્ને ફોત થે કિન્હોને યજીદકા ઝુલમ
સહા પર મોહરરમ ન તખ કીયા ન અબ કરતે હય ઓર તુમાહરા કુલમ
હાસલીથે મલતે હય અબ ઝરા ગોર કરો અન્વલ ઇમામ સાહેબ (રહી) સે
ઓર યજીદસે ટિગાડકી જડ નમાઝ હય આખરે ઇમી નમાઝમેં ઇમામ
સાહેબ (રહી) ને સર કઠાયા પર નમાઝ ન છોડી (ઓર ન બે નમાઝી કે
હાથ પર અઅતકી) નમાઝ એરી ચીજ થય ન ઝસકે લીએ ઇમામને અ-
પને સારે ખાનદાન કા ખ્યાના ગલા કઠાયા ઓર આપબી દુકડે દુકડે હોકર
સિજદેમેં શહીદ હુવે અલ્લાહરે નમાઝકી મોહમ્મત.

ઇમામ (રહી) નમાઝે એસે સચ્ચે આશક થે ઓર ઉનકો મોહમ્મત-
તકા પેહ લોગ દબવા કરતે હય પર ફક્લી એઅતેકાદસે પચ્છમકે તરફ મુંહ
કરકે સોએબી નહીં ઓર નમાઝીયોં સે અદાવત ઓર ઉનપર ઠોકે કરતે હંચ
બક્ષા ગોરતો કરો અગર કાઈ તુમહારે દીલી દોસ્તસે મોહમ્મત કરે તો ઉ-
સકે કિતને શુકર યુઝાર હોતે હો ઓર જો તુમહારે દીલી દોસ્ત પર તઅન
ઓર ઠોકે કરે કેસે જનસે ખેઝાર હોતે હો.

અમ્મ ઇનસાફ કરેા કે છસકો નમાઝકી કેદ નહીં,
 ઓર ઇમામ (રહી) કી મુસીબતકે દીનમેં ઢોલ ધરાવે,
 રોશની કરે દોસ્તાકો જમા કરકે યઝીદકા ફતેહનામા ગાવે
 વોહ યઝીદકા મુકબિદ (પાખંદ) હો સર બચે પર નમાઝ .
 (રહી) કે મુસીબત કે દીનમેં ધરસેં બહાર ન નીકલે બેકા હુવા કે
 નામ પર દરદ ઓર સલામ ભેગન કરે.

અગર તુમ કહો કે હમતો ઇમામ (રહી) કે ગમકે સખખસે દ
 રાતે હંચ ભલા હમ તુમસે પુછતે હય કે બાપ કે મરનેમેં નહીં ધર
 માં મરી તખ નહીં ધરાયા ભાઇ મરા તખભી નહી બલકે બરસ દિન ત
 બેટકી શાહી મોકુફ રહી. કેહતે હો કે બે ઢોલ શાહી હરામ હય ઓર બાપ
 મર ગયા ઢોલ કયુંકર ધરાવે અગર કોઈ મીરામી કલાતોત યા બજનમયા
 જુલકર ઇદ બકરુદકા દિન દેખ ગાતે બજને કો ખુદ તુમારે પાન આ ગયા
 તો લોગોસે કેહતે હો કે ઇસકો કેહ દો કે હમારે બાપકી બરમી અબ્બી
 નહીં હુઈ ચેહ ગમીકા ધર હય યહા નખખતો.

ઓર ઇમામ (રહી)કા ગમ બે ઢોલ બજાવે દુરરતબી નહીં દોતા
 અમ્મ સાફ માવુમ હોતા હય કે તુમ યઝીદકો દોસ્ત ઓર ઇમામકો દુશમન
 હો સમ્યા ગમ હોતા તો બાપકે ગમમે જરૂર ઢોલ ધરાતે ઓર કવટે બકા
 કયુ હોતે હો.

અગર કોઈ કહે કે તુમ તો પેહલે કેહ ચુકે હો કે ઇમામકા દોસ્ત
 જો હોગા મો ખુશી કરેગા ઓર યઝીદકા દોસ્ત ગમ કરેગા કયુ કે ઇમામ
 (રહી) જન્મતમે હય ઓર યઝીદ દોઝખમે શીર કયુ ખુશી પર હમારી
 તખ્ત કરતે હો ?

ઉનમે કહો કે દત્તમલ અઅમાલો બીનીયાતે જાઈસી નીચત રો
 વેસામી ફલ મીલે તુમ અગર ચેહી જનકર ખુશી કરતે હો કે હમારે ઇમામ
 જન્મતમે એશ કરતે હંચ તો તુમપર કુચ્છ ફલજામ ન થા તુમ તો દબવા
 કરતે હો કે હમ ઇમામકા ગમ કરતે હય ઓર કવટે સામાન ખુશીકા
 કરતે હો ચેહ કામ મુનાફે કાકા હય ઓર જો જો કામ યઝીદને અપની ખુશી
 મે કાયા વોહી તુમભી કરતે હો ઇસસે માવુમ હુવા કે યઝીદકે બેરખવાહ ઓર
 ભાઇ હો. ઓર આલિમ લોગ જો બેટકી શાહીમે ઢોલ ધરાતે કો મના
 કરતે હંચ ઉસકી દો વજાહે હય એકતો ચેહકે ઢોલ યઝીદને અપની ફતેહકી
 ખુશીકે દિન ધરાયાથા ઉસી દસ્તુરપર તુમભી અપને બેટકી ખુશીકે દિન ઢોલ
 બજાવે હો.

। हा गने होस्त हय उसके कानसे येह नही सुना गता
के होल अगनना हराम हय औरज्ज्य कोह आहमी हराम
और हस्त समझकर करता हय तय उसके हिलसे धिमान
य और भेतोया आलीस कोये शीर धिमान हिलमें नहीं आता
दावतमें निहाइ पडा गता हय वोह निहाइ कय हज्जाव हुवा.

। शराइ (भले आहमीकी) लडकी गने अपने भांछोके सामने आनेमे
॥ हय और जेरके पास निहाइ हलावके समय गती और आप्प
। हय ज्ज्य निहाइ ही हस्त नहीं हुवा तो तमाम उमर अशराइ भले
माहमीयोके घरमें दराम होना रदा और ओलाह दरामआही होती रही
सांझतो फीतनी लडी गज्जकी आत हय अज्जे लोग येह सुनकर अहोत
आउते हय और केहते हय के तुममयके दरामआहे बनाने हो।

धन लोगोसं कहो के तुमदारी वोह मसज हय के अेक शप्श रात
दिन जुड भोला करताथा इसको कोपीने कहा जुड-वाहवगा भारने पीटने
लोगोने कहा तु जु आउना छोड दे तो कयुं तुको लोग जुड कहें-किसने
कहा तुम केहते हो के में जु आवता हू तो अपने मुंहसे भोवता हुं
लोग कयुं मुझे जग केहते हय उनके मुंहसे तो नहीं भोवता ?

धनीको केहते हय के अेक तो आगी दूसरे सीताओरी औरज्ज्य हम
तुममें मजलीसमें पुरते हय के आपका चापेदा कया नाम हय और आपकी
भेलनका नाम कया हय तो नेदायत पडा होकर केहते हो के भले आहमी
अपनी अशराइ बीबीसा नाम भनी मजलीसमें कहीं लेते हय ?

भला भांछो धनीसाइ दो के तुम यहाँवा इकत मजलीसमें अपनी
बीबीयोके नाम पुरतेसं इसकर पडा होते हो क्यामतमें रसतुल्लाह
(सज) और उनके नवासेको ने उनको नेक बीबीयोको इमवाफि मजलीसमें
गाने शीरते हो उसमें हिंदु नसारा हंमकर युं केहते हय के धनके
पेशवा येहीये उनका गेह दावत अयान करत शीरते हय कया मुंह दिपा-
ओजे ? अज्ज्य भेदया होके उमपरणी धिरत और जेरत तुमहें नहीं
आती और ताजीया पुजना नहीं छोडते.

और हस्तुर युं हय के मोहरमकी नयीं तारीफके अव्वल हावती
लोग शामसे सुनतजीर रेहते हय यहाँ तकके ज्ज्य धिमान साहेब तज्ज
पर भेके तो हम शरयत और मलीह तीज वजरे खेजकर हाजीर करे
औरत भईअेक अेकसे पुछता हय के हेयो तो धिमान साहेब तज्जपर भेके
या नहीं धडी धडी आते और शीर शीर गते हय के अभी धिमान साहेब

તખ્તપર નહીં બેઠે આખેરશકો ખુલા ખુલા કરકે કીસી ત
પગડી પેહેન સેઢરા બાંધે બનકન કર તખ્ત પર આબેઠે
'મલીલા રેવડીયે' વગેરા લેકર દોડે ઓર તીન તીન સલામ
સિજદા કીયા હાથ બાંધકર દુર ખડે હુવે શરખત મલીલા હલ
હાજત છોટી બડી વેગેલો અરઝકી દિલકા જીનના મકસદ થા
બયાન કરનેકા થા બયાન કીયા બાકી અરઝીમે લીખકર દસ્તખત
તખ્ત કે પાએમે બાંધ દીયા.

યેહ સમ હો હવાકર અખ ઝરા હમંકા બતાઓકે અખ કોનસા ય
આકર ઇમામ સાહેબકો શહીદકર ગયા જે તુમ ફજરકો દફન કરને ચલે
અક્ષીતો અચ્છી તરફસે ઇમામ સાહેબને ન સીજદા લીયા ન સલામ લીયા
ન અરજીપર દસ્તખત કીયે નહલવા મલીલા ખાયા ન કુચ્છ દરદ દુઃખ લોગો
કા સુના ન બીમારોંકી બીમારોંકી દવા બતાઈ-તો કરીનેસે માતુમ હોતા હય
કે ઉસધર વાલોનેહી ઇમામકા મારા-જીન્દે ધરમે રાનમે ઇમામ સાહેબ રહે.

ઉસ ધરવાલોને દેખા કે ઉસમે કાઠીએ પએસા શીર્ગતી મીઠામ કપડે
સેલીયે બોહાત ચઢી હંચ માર ડાલીંગે તો સમ મેરંડી હાથ ત્રોંગી ઝરકી
અક્ષી લાલચ હય કે આત્મી ઇમામકાબી દુશમન હોગતતા હય ઓર દુસરે
ઝરા મનસાફ કરો બાબયો ! કે ઝલીલસે ઝલીલ મુમયમાનકા અગર ઝરાસા
છોકરા મરગતતા હય તો ઉમે બેનમાઝકે કાઈ ગાડતા નહીં ઇમામકી લાશ
બેનમાઝ પડે ગાડતે હો ઓર અજબ ઇમામકા માનતા હય કે કબીતો ઇમામ
કેહતે હો સીજદા કરતે હો ઓર કબી ઉસ પર જીતી પએઝાર કરતે હો.

જેસાકે એક દફાકા વાંઝ્યા હય કે હો તાઝીયે કરખલાકો ચલે હર
ફરીક અપને તાઝીયેકા દુસરેસે આગે નિકાલ લેગતતા ચાહતાથા જીંદી એક
તાઝીયા આગે નિકાલ લકડી પથર ઉમપર પડતે લગે ઓર લોગ લગે કેહતે
કેહે ! બલા હમારે ઇમામ સાહેબકે આગે દુસરે મહરેકા ઇમામ બસકતા
હય ! નહીં હરગીઝ નહીં ઓર ઉસમે જે કુછ બતા રખ્યાથા સબકો તોડ
તાડકર ચુરા બતાકર રખદીયા યેહી હાલ દુસરે તાઝીયેવાલોને મનકે ઇમામ
કે સાથ કીયા ગરઝ કરખલામે પહોંચતેબો નપાએ કે રસ્તેહીમે દોનોકે ઢેર
હોગએ અલમ, શદદે, પંજે વગેરાજે રહે ઉનકેયાર લોગોને દુકડે કરકે ખુબ
ચલછરે ઉડાએ.

કીસીને ખુલા કે તુમહારા તાઝીયા આજ કરખલા નહીં ગયા ? તો
જવાબ દીયા કે હમ મરઘટમે જાકે કુંક આએ ઓર કીસીને બે ફખરસે
યેહ આનકર બયાન કીયા કે હમને અપની આંખસે દેખા કે ઇમામપર જીંદી

પુનઃ પદનસે બહા કે બંદ હી નહોતાથા (લગ્નનંત પુણ્યક્રી
તે ઇમામકે મારે) કમડીયેસે પુન નિકલના આજ તક
હોગા.

હવે ઇનકે કે ઇમામ ઓર યેહ હવે ઇમામકે મોહીબ (દોસ્ત)
એક ઉગલીબી મારતા તો ઉસકે જાની દુસ્મન હોજાતે ઇન
તોને તો લકડીઓ ઓર જુતીઓસે ઇમામકા યેહ હાલ કી ઉસ
ત કોઇ ઇમામકા હીમાયતી ન ખડા હુવા ઓર કીસીને ઇતના તકલા કે
બચ બેદીનો! મલકનો! કલ જુસ્કી મોહબબતકા દમ ભરતે ઉસકે આગે
મિજદા કરતે ઉસે મુરદે માંગતેયે, જુસ્કી બદોલત પએસા રેવડી ગાંડીએ હલવા
મલીદા કપડે સેલીએ પાતે રહે આજ તુમને કિસ્કા યેહ લીખ્યા પુરા કીયા!
અએમા તો હિદુ બી અપને પુત્રાકે સાથ નહી કરતે. યેદતો યેહ-ઇન કે
ઇમામબી માશાયલ્લાહ બંદ-ઇઝઝતદાર ગએરતમદ મઅયુમ હોતે હવે કે
ઇમિસાલ ઇન લોગાંકે હાંચો અએમી કુલ ઇનકી જીદલત ઓર રસલાઈ હુઇ
દુસરે સાલ શીર વાલી કુમી જગલ ઓર કિતલી લોગામે મોજુદ બરખેલાહ
ઉમકે દમારે ઇમામ તો વોહ હવે બે જન્નનમે અશ કરતે હવે ન ગુડકા
મલીદા ખાતેન્દા આએ ન કિતરી એમીકીહતી હુઇ.

ઓર હઝરત ઉમમાન (રદી) પર ઓર કિતરે ઘરવાંયાં પર કમ મુસી-
બત નહીં હુઇ. તાજીયા કા કોતાબાકા દેખા તો માયુમ હો. ઉનકા તાજીયા
તો કોઇબી નહીં બનાતા અગર મુગીબત પર તાજીયા બનાતા મોકુફ હો
તો ઉનકા તાજીયા બી બનાતા ચાલીએ.

કયુ કે અહલે મુન્નત વલજમાઅતકી કિતાબામે ઉનકા બી મરતબા
હઝરત ઇમામ હુસેન (રદી) સે કમ નહીં લીખ્યા હવે. પરમગબર (સલ્વ) કી
દો બેરીયાં ઉનસે બેયાહી ગઇ. એકકે મરતેકે બાદ દુસરી-ઓર અગર શહા-
દત પર તાજીયા બનાતા મોકુફ હવે તો હઝરત અલી (રદી) ઓર હઝરત
ઉમર (રદી) બલકે આં હઝરત (સલ્વ) કા બી તાજીયા બનાઓ કયુ કે યેહ
લોગ સબ શહીદ હુવે હવે. ફકત હઝરત ઇમામ હસન ઓર ઇમામ હુસેન
(રદી) કી તખસીસ કયા હવે હઝરત ઉસમાન (રદી) યા ઓર બુઝુર્ગીકાં
તાજીયા ન બનાયા તો ઉનકો બુઝુર્ગી કુલ ઘટ ન ગઇ. લોગ કેહતે હવે કે
તાજીયેસે ઇમામકા નામ જરી હવે યેહ નહીં જાનતે કે હઝરત ઉસ્માન (રદી)
કા તાજીયા તો નહીંબના ઉનકા નામ કયું કર જરી હવે ઓર હરદમ નામ
બેનેસે કુલ ઉનકી બુઝુર્ગી અક્લાહ તઆલાકે નજદીક ઉસમાન (રદી) સે નહીં
બદ ગઈ હવે.

બાકી અગર થેહ કહો કે કિનકા બસાં નહીં હમા
ધર્મીસે કીયાદા બલા હય અલ્લાહના નામ લીયા કરને
પરસ્તીમે થેહ ખુબીયાં ખ્યાન કરને હંય કે ઇસકે મયમ મે
અલ્લહે હીરકા ધધે વાંન) હં સમજી રાઠી ગરી હોતી હય
કુકરાકો ખાના બોલોત ખાંડા મના હય અગર મોહરરમ મોકુફ હો
થેહ મ ખ્યાન મોકુફ હો ગમેગી. ઉત્તરો સમજના ચાલીયે કે
તાઝીયા પરસ્તીકા હક હોના સામેત નહાં હોતા કયુ કે એસી નેકીયાં હિન્દુઝ
ખુતોકે દિનોમે ભી ગરી હોતી હંય.

ઓર ખાના ખીલાનેકા રવાય રમગને શરીફમે કીયાદા હય ચુનાચે
હદીમે શરીફમે આયા હય કે રમજાનમે એક નેકી કરતા અએગા હય કે
જયસા ઉસકે સીયાએમે મોહરરમ હો યા શયયગતમે હો મત્તર ૧૦૦) નેકી
કરના. ઓર તાઝીએકા ખુત હોના ગર્માનમે ૦૦૦૨ હય વેત કિસ્કે ખુત
હોનેમે શુબ્હ કરે થોહ નિરા અપરા હય કુછ દલીલ કીખોતી હાજત નહીં
ઓર તમામ કુરઆન ઓર હદીસમે યાક મોત હોના હય. લેકીન ઇમ
જગહ કા રિવાયતમે ઓર ઉગા તત્તુમા મેમતા હ કે મમઝતમે કાશી
હોં ચુનાચે એક રિવાયતમે આયા હય કે જુલ આદમીને કબરમે નઈ
ખનવાઈ યા (જલોં કબર નોગે વહા) કબરકી (હાં શાહલ કબર) ખનવાઈ તો
થોહ શખસ મલકત હય જોર દુમગી જનાહ (હં મ શરીફમે) આયા કે
જુસ આદમીને એગી કબરની મિગતત કે જમમે લાશ ન હો (યા ને
ખનાવડી કબર હો વંમ કે આગરકય વેગ કોના વીખવાહ કે નામકા સીલા
ખનાતે હય ઓર વહાકી જિવારત કરતે હેય) તો વેહ (જિવારત કરને વાલા)
આદમી મલકત હય.

ઓર અલ્લાહ તન્માલાને કરાને મજહમ કરમાયા હય કે હઝરત ખાશરાહીમ
(સલ) ને અપને આપને કરમાયા કે થોહ જનકે પાસ તુમ લોગ બેંડ થેહ
ખુત કેસે હય (૧૦ વા પાસ ૫. વાં. ૩૬અ) અપને ખનાએકે સામેત આપ
સીજદા સલામ કરના ધર્મીકા ખુત પરસ્તી કેહતે હંય ઓર ખુતકી હો
કિસ્મે હંય (૧) સનમ ઓર (૨) વસ્ત. જનદારકી શિકલ ખનાકર ઉસકે
સામેત સિજદા સલામ કરે કિરકો સનમ કેહતે હંય ઓર કીસી દરખત
યા કોઇ જગહ કો પુંજના ઉસકે વસ્ત કેહતે હંય.

અગર કોઈ કહે કે હમ તો ઇસ લકડીકો સલામ નહીં કરતે ઓર
ઉસ્સે હાજત નહીં માંગતે કિનસે કહો કે! હીંદુસે પુછો કે પથ્થરકા લોગ
ખનાતા હય થોહ ભી કહેતા હય કે હમનો ઇમ પથ્થરકો સલામ નહીં

હાજત નહીં માંગતે બલકે હમ તો મહાદેવસૈ હાજત
સન્નામ કરતે હય.

તહ તઆલા સુરએ યુસુફમે ફરમાતા હય કે હજરત યુસુફ
ખાનેમે કેદીયોકો સમઝાના શરૂઆ કીયા ઇસતરહસે કે અએ
નાઇઓ કયા કંઈ ખુદાવંદ જુદા જુદા ભલે હંય યા અકેલા અલ્લાહ
ફેરવાલા હય.—ઝોર કેહતે હય કે હમ હજરત ઇમામ (૨દી)

ઝકી નકલ બનાતે હંય ઉંનસે કહો કે જગ્ય તુમ ઉસકો પુજને લગે
મુશરફ હુવે ઝોર હજરત ઇમામકે શેઝકી તો એક શીક્લ બની હુઈ
હય ચેહ જો તુમ હજર શીક્લકે તાઝીયે બનાતે હો તો સય ઉસકી નકલ
નહીં હોસકતી—એક સાલ મોહરરમકા અશરા ઝોર હીંદુઓકા રથ જગ્યા
એકહી દીન પડા જગ્ય બઝારમેં ૮૫ ૮૫ બજતા ઝોર લોગોંકી ભીડ ચલી
આતી દેખી મુસલમાન તાઝીયા પરેસ્તાને સમઝકે તાઝીયા આતા હય તો
ઉડ ખડે હુવે ઝોર ઉંચાસા લકડીકા બના ઉસપર ચઢકે દેખ કર દસ્ત-
બસ્તા હોકર અદબસ સન્નામ બગ્ન લાએ નઝદીકે પોંહચે દેખાતો માલુમ
હુઆ કે જગ્યાકા રથ હય તોયા તોયા હરએક દુકાનમે ગેરતસે ધુજ ગએ
ઈસ વાગ્ને કે ન્તે તાઝીયા નહીં પુજતે વાહ લોગ ફડા કરીગે.

ઝોર કબી એસા હુવા ૮૫૮૫કો અવાજ સુનકર હીંદુઓકો ધોક્કા હુવા
વોહ સમઝકે હમારા ઠાકુર ચલા આતા હય જગ્ય બોહોત કરીય હુવા કે
તાજીયા હય ઝોર કબી યુ હુવા કે દુસરે ઉસકી છતરી ઝોર ઢોલ બજતા
ચંચર હોતા હુમવામસે હિંદુ દેખ કર કહે કે હમારા ઠાકુર હય ઝોર મુસ-
લમાન કહે હમારા તાઝીયા હય આગેર ખુબ રહેતો બદલ હુઈ ઝોર આપ-
સમેં શર્ત હોનેકી નોખત પોંહચી ચેહ તહ-તુક ઝોર ફઝીહતી દેખકર કીત
ને એક ગેરતવાલે મુસલમાનોંને ઉમી સાલ તાઝીયા પુજનેં નોખાકી ઝોર
બેગેરત તો કીમી તરહ નહીં છોડતે (ખુદાયાક) ઉંનુ ઇમ બદ-
ચીઝકો છોડનેકી તોશીક અતાં કરે આમીન.

એક બાબત ઝોરબી કાનધરકર સુન્નેકી હય ઝોર ચેહ આત સેંકડોં
હઝારોં જગેહ તજરબેમેં આઇ હય કે જીમ શેહેરમેં જીસકા ઇમામ બડા
ઝરા ઝીયાદ મશહુર હુવા ઝોર લોગ બોહોત જમા હોને લગે અખીરકો
ચંદ શેઝમે વોહ ઇમામ બડાબી ખરાબ હુવા ઝોર ઉસકા ધરબી બરબાદ
હુવા ઝોર અકસર જવાનીમેં હી મરે ઝોર બોહોત બે એલાદ હુવે ચેહઆત
સય હય યા ઝુકે ઇસકો અપને અપને શેહરોંકે અહવાલમે મીઝા કર ગોર
કરો અબ ખુબ સોંચો કે જીસ કામસે અલ્લાહ ઝોર રસુલ બેઝાર હોં ઝોર
ઇમામ (૨દી) કી રહ નાખુશ ભલા ઊસકામમેં કીસીકો કયુંકર ફલાહ હો ?

જાહેર ખબર.

મશાદકુલ અનવાર—ગુજરાતી, આ અરબી તા.

તરજુમો છે. એમાં કર્તાએ જગત બાબતી માતબર અને ઉલ્લ
હદીસની કિતાબો ખુબારી તથા ખુસલિમ શરીફમાથી એકે મતે :
રવજર હદીસો લખી છે. અને દરેક હદીસો નંબર વાર લખી
હદીસના નીચે ફાયદામાં તેનો ખુલાસો લખ્યો છે. કે જે કોઈ હ
તરજુમો સમજ ન શકાય તો ફાયદાથી મતલબ સમજ શકે એમાં ભાષ.
કરનાર સાહેબે ગુજરાતી મહાવરનો ખયાલ રાખ્યો છે. અરબી મહાવર.
પ્રમાણે શબ્દે શબ્દના તરજુમો કર્યો નથી, કે જેથી મતલબ સમજનાં સુગમ
પડે વળી કેટલીક જગ્યામાં હજરત મૌલાના મરહુમ ગુલામ મોહમ્મદ સાહેબે
(ખુદા તેમની કબરમાં નૂર વરસાવે આમીન). નાટમાં ઘણા ખુલાસો પણ
ખયાન કર્યો છે. જેથી દરેક ફીતીબાર્દીએને આ અમુલ્ય કિતાબને પોતાના
ઘરમાં રાખવી યોગ્ય છે. ભાગ ૧ હો એમાં ૭૧૩ હદીસો છે ભાગ ૨ જે
એમાં ૭૨૬ હદીસો છે ભાગ ૩ જે એમાં ૮૧૨ હદીસો છે દરેક ભાગની
કીમત રૂ. ૧૦

મજકુર પુસ્તકના ત્રણ ભાગ એક જગદમાં બધાનાં છે મુન્દર બાર્દ-
ડીંગ સોનેરી નામ સાચ કો ઝા પા

માલાખુદ મિન્કુ—ગુજરાતી આ ફારસી કિતાબનો ગુજરાતી ભાષામાં
તરજુમો થયો છે જે કે ઉર્દુ મા આ કિતાબનો તરજુમો થયા છે અને ગુજ-
રાતીમાં તેની સઘળી નોટોનાં પણ તરજુમો થયા છે જેના એકઠા મસલા
સમાયલા છે. આ કિતાબની ખુબી મોટી આટલુજ બસ છે કે જે ૧૨૬
ઈસ્લામી મદ્રસામાં પઠાવવામાં આવે છે એમાં આગર ૨૦૦૦ થી વધુ હુનારી
મજહૂબના માતબર મસલા છે. બીજી આવૃત્તિ કીમત રૂ. ૧-૮-૦

માનખેહાત—ગુજરાતી આ અરબી ઉપરથી ભાષાંતર કરવામાં આવી
છે એનો ઉદ્દેશ ફારસીમાં પણ તરજુમો થઈ અનેક વાર છપાયા છે એટલુજ
નહિ પણ ઈંગ્રેઝમાં પણ એનો તરજુમો પ્રોફેસર જે ટખતુ રોકવેલ સાહેબે
કર્યો છે અને ઘણીવાર છપાયો છે એ નસીહત તથા અખલાક શીખવવામાં
ઘણી સારી કિતાબ છે ગુજરાતીમાં સાથે લુકમાન હકીમ (એલે)ની રો
હસીહતો પણ છપાવી છે બીજી આવૃત્તિ કીમત રૂ. ૦-૬-૦

શાહી કરખલા—એમાં હજરત ઈમામ હુસેન (રદી) અને હુશમ-
નોમાં ઘઈલી લડાઈની પુરી હકીકત છે નજમ-નસર સાથે ઉર્દુ જ્યાન
ગુજરાતી હરફેમા કીમત આના ૧૦.

ઇન્તેકામે હુસેન—ઈમામ હુસેનની શહાદત પછી ઝાલેમોના ઝુલમનો
ખદ્દો ઘણીજ સરસ તવારીખ ઉર્દુ જ્યાન ગુજરાતી હરફે કીમત આના ૧૦.

મેનેજર—કુતુબખાના સાહેબીયહ રાંદેર જલ્લે સુરત.

સાહેબજી સિંહ-સરની કિશ્મત જે

જે વખત જીવે છે તેણે મુજબની ખાસમા તર
કપાલી છે, એમા જે હ કસીએ માત્ર દિનુ ધમ
અરખામણી કી રૂની પળ બાધાત કરાએ મો

સામાજર ધમની પળ આખામણી રૂની તેજાત

પળ નાવ લે રો હ મથી ત મયાર તાર રો ન

થ-છે મતાર ન મે નિતાર સારાર કિ રૂની આ કમ

ધમીએ કાળાત રૂની રૂની મેતાર રૂના મમ તાર રૂમા

(૨૨) ધમ રૂ રૂના કિ રૂ આ રો રૂમા તારૂની ત વસાર

આ રો રૂમા રૂમા

સત્યાર્થ પ્રગટાવું જાઉં તારૂની મારૂ રૂમા રૂમા

વર્મના મારૂના અત મર રૂમા મારૂ રૂમા રૂમા રૂમા

પ્રગટમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

મય રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

ખાન રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા રૂમા

મેનેજર કુતુબખાના સાહેબજી

સાહેબજી મુન

